Núm. 175 Octubre de 2013 **laburxa.cat**

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

La plaça d'Osca, bancs i terrasses a debat

La retirada dels bancs col·lectius per col·locar en el seu lloc bancs individuals i el debat entorn de les terrasses dels bars porta a reflexionar entorn del model de ciutat que es promou quan es transforma l'espai públic.

Pàg. 11

12-O: Sants es mou en rebuig de l'arribada de feixistes al barri

Una assemblea veïnal oberta ha convocat una concentració el dissabte 12 d'octubre a les 8h a plaça de Sants per mostrar el rebuig a la convocatòria de la Plataforma feixista España en Marcha, que portarà grups nazis i falangistes a concentrar-se al barri.

El masclisme s'emporta la Nancy Linares

L'1 de setembre va ser trobat el cos sense vida d'una dona al barri de Badal. La xifra de dones assassinades per violència masclista durant el 2013 arriba ja a les 63. El col·lectiu Mujeres Pa'lante ens explica les accions de movilització i denúncia amb què exigeixen "Justícia per la Nancy".

Pàgs. 6-7

63 VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Micro Obert **PÀG. 2** / Burxant a fons **PÀGS. 6-8** / Ressenyes **PÀG. 10** /Burxant els bytes / Fogons de temporada / Racó Històric **PÀG. 11** / Entrevista **PÀG. 12**

EDITORIAL

Feixisme mai més!

Que vinguin!

És negra nit al cementiri de la història, el zombi del feixisme s'aixeca de la tomba i comença a escampar el seu virus putrefacte. Escenes com l'assalt a la llibreria Blanquerna o l'assassinat del grec Pavlos Fissas dónen fe de la seva voracitat. És una sèrie de terror, però ben real, la que es projecta als barris de tot Europa. Per sort, ja n'hem vist altres capítols i sabem quines són les mesures que cal prendre a l'hora d'evitar que les hordes de cadàvers físicament vius, però èticament morts, deambulin pels nostres carrers, àvides de sang.

A l'Estat espanyol no li calen albes daurades, perquè el PP ja satisfà el seu electorat. Només cal veure la col·lecció de fotos dels seus cadells aixecant la pota que corren darrerament per la xarxa. I quin feixista sincer podria sentir-se decebut amb les polítiques de Gallardón? Quin racista confés no simpatitzaria amb Alberto Fernández Díaz? La mòmia de Franco té cadira al consell de ministres. Els pelats són els fills eixelebrats dels engominats, amb llicència per portar el seu missatge una miqueta més lluny.

El problema i la seva solució sobrepassen l'àmbit dels moviments socials, és necessària la implicació de la societat sencera. Tota persona que senti un mínim apreci pels drets i llibertats ha de treballar per una resposta contundent, a l'alçada de les circumstàncies. Si no volem veure escamots paramilitars patrullant els carrers i apunyalant gent amb permís de la policia, com passa a Grècia, no podem limitar-nos a cridar consignes o emetre declaracions de condemna. Catalunya ha d'aixecar els punys i plantar-los cara. Que vinguin!

ALTAVEU

Independència per canviar-ho TOT

Comitè de Sants d'Independència per canviar-ho tot

El procés sobiranista avança, s'accelera. Però quina independència volem? O millor dit, per a què volem la independència? Des de l'Esquerra Independentista i diversos moviments populars hem impulsat la campanya, "independència per a canviar-ho tot", perquè entenem que l'alliberament nacional, no pot ser tal sinó implica el país sencer, els Països Catalans, perquè volem la independència per a que les dones puguin autodeterminar el seu cos i volem un país al servei de les classes populars i treballadores. I si, també, volem un país sobirà, sense lligams amb els estats espanyol i francès, però sense lligams amb la Unió Europea dels estats, la guerra i el capital. Una sobirania que ha de posar els interessos de la població per davant de la minoria que retalla els nostres. Al barri, estem treballant per a que aquesta campanya agafi força, i mobilitzi el màxim de persones de cara al dia 19 d'octubre en la manifestació convocada a la plaça Universitat. Estem treballant per la mobilització, però pels motius que ens mobilitzen, perquè al barri de Sants, canviar-ho tot, vol dir, poder mantenir Can Vies allà on el barri l'ha fet créixer, garantir el cap de Carreras Candi i aturar les retallades en sanitat o educació, com les que denuncia l'assemblea groga del barri. Canviar-ho tot és denunciar cada agressió sexista al barri, i no deixar impune cap mort més, cap Nancy més.

Treballar per l'arribada del metro a la Marina i per una participació ciutadana que anul•li les derives i corrupteles de la política institucional. Canviar-ho tot per combatre el feixisme, el dels carrers i places del barri on les administracions els toleren i alimenten cada dotze d'octubre per després queixar-se'n quan els assalten a Madrid, i per combatre el feixisme institucional que colpeja la nostra llengua ahir a la Franja amb el LAPAO, avui a les illes amb el TIL, i demà amb les retallades de la consellera Rigau o els més de cent mil xiquets que no es poden escolaritzar en valencià, mentre els leruxistes es posen les mans al cap per 10 famílies monolingües a Barcelona.

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Un pare en vaga

Albert Forés, Mallorca

Per què serveix la Història?

La Història serveix per conèixer el nostre passat i aprendre de les nostres derrotes, però també de les nostres victòries. Amb aquesta idea els mestres i pares al llarg de l'any 2012 van recuperar l'embut. Un embut per reivindicar una ensenyança pública i de qualitat. D'aquesta manera s'iniciava un intens cicle de protestes en el món educatiu balear, que era aglutinat sota la Plataforma Crida, i les primeres samarretes verdes.

D'on sorgeix l'embut? Aquest fou utilitzat per un grup de treballadors, que a l'any 1935, i en el marc del carnestoltes d'Andratx feren una crítica àcida de l'estat de les coses, on els rics feien passar pel tub a la classe obrera, però aquest embut, girat al revés servia per cridar i reivindicar els seus i els nostres drets. Els protagonistes de la comparsa varen ser afusellats per la repressió franquista, però no foren callats, ja que la seva crida fou recuperada per lluitar contra els hereus del franquisme que governen les Illes, que ja no són de la calma, i ja no estan acomplexades. Tornen a lluitar pels seus drets.

I en aquest marc de recuperació de la memòria històrica, aparegué una carta, impulsada per un mestre on es demanava recuperar velles formes de lluita, com la vaga indefinida, com a única manera de capgirar l'estat de les coses i la necessitat de conèixer experiències passades per tal de veure que aquesta vella forma de lluita era vàlida per al segle XXI. També es cridava a recuperar velles fórmules de resistència, com les caixes de resistència.

I aquí ens trobem a dia 27 de setembre amb tota la comunitat educativa amb els punys i els llapís alçats, per la defensa d'una educació, pública, de qualitat i en català, on cap el castellà i l'anglès, però no el TIL, que ja du deu dies de vaga indefinida.

Un moviment assembleari, l'Assemblea de Docents, ha unit la Plataforma Crida, els sindicats, els quals han estat superats i forçats a sumar-se a la vaga indefinida, com a pròpia, a la Universitat, a les associacions de Directors de centres educatius d'infantil, primària i secundària, al Tribunal de Justícia de les Illes balears, al mateix Bisbe de Mallorca i a les diverses associacions de mares i pares, que sota la fórmula d'Aules Buides han fet més suportable la lluita dels docents, no duent els infants a classe, i permetent que els mestres hi anessin i no perdessin part del seu sou. En definitiva, la societat civil s'ha unit i està fent trontollar les bases d'un Partit Popular cada cop més dividit i enrocat en unes postures fanàtiques, il·lògiques i feixistes, de les que ara per ara no se'n sap sortir.

Diumenge 29-S totes i tots sortirem al carrer per tenyir-lo de verd, voldran dir que hem estat un bassiot, però serem un oceà que ofegarà les majories silencioses, les quals no arriben al 30% de suport popular. L'altre 70% no està ni amb el Partido, ni amb el Circulo Balear, ni amb cap reducte feixista illenc.

Un pare en vaga, una societat en lluita, una societat formada!!!

assembleadocentsib.blogspot.com.es

plataformacrida.blogspot.com/p/qui-som.html

contrainfo.cat

Ens deixa la veu de la Dharma

Josep Fortuny, veí de Sants i un dels fundadors, veu i bateria de la Companyia Elèctrica Dharma, ens ha deixat als 61 anys. Autor de les lletres de la companyia, en la seva última actuació, en el Concert per la Llibertat, destijava pel seu nét un "món senzill, un món sincer, un món valent". Tal com tu ens vas deixar clar: "Res del que fem no es perd, i sempre, en algun lloc, la lluita continua!". Seguirem lluitant company!

ORIOL CREUS

La plaça d'Osca, confluència d'inteteressos

De mercat local a centre de consum d'oci

Tornant de les vacances d'estiu, qui hagi tret el cap per la plaça Osca haurà apreciat un canvi: han desaparegut els bancs col·lectius, aquells on s'hi poden asseure vàries persones. Al seu lloc hi trobem uns d'individuals, enfocats lleugerament els uns contra els altres.

Les terrasses i els nous bancs de la Plaça d'Osca JES ORQUARDI

Ivet Eroles, Sants

Des de principis d'any hi ha moviment a la Osca. El mes de gener els restauradors van enretirar les seves terrasses ja que no volien complir la nova normativa de terrasses i vetlladors que el Districte havia aprovat per la plaça, que redueix de 6 a 4 el nombre de taules que pot tenir cada local, però que no limita el número de llicències noves que es poden atorgar. Les terrasses van tornar al juny, quan el bar Som.y les va muntar de nou al·legant dificultats econòmiques, poc a poc s'hi van sumar la resta de locals, seguint la nova normativa.

Durant tot aquest temps els restauradors han exigit un pla d'usos clar, ja que cada any "fan el que volen" explica Eva Sanmartín, del bar Sa Cava. Sanmartín porta més de 10 anys en el negoci i s'ha trobat que la regulació va canviant, s'aplica amb poc marge de maniobra i no es igual de restrictiva en altres parts del barri.

> "No trobem lògic que ens diguin que negociem, si ells des del gener ja ho tenien decidit"

A pocs metres del Sa Cava trobem l'Associació de Veïns del Triangle de Sants, amb qui els restauradors van arribar a un principi d'acord amb l'assessorament del col·lectiu d'arquitectes LaCol. Tanmateix, va ser rebutjat pel Districte, argumentant que no s'adaptava a la normativa i desmentint que havia proposat als restauradors i al veïnat que intentessin assolir l'acord, tot i que els propietaris dels locals i l'associació de veïns manifesten el contrari i se senten enganyats després d'haver aconseguit un projecte comú per la plaça que finalment no s'aplicarà. "No trobem lògic que ens diguin que negociem, si ells des del gener ja ho tenien decidit i ens han fet fer un paperot", opina Josep Soler, membre de l'Associació de Veïns del Triangle de Sants en declaracions al 3.org.

Els veïns de l'associació El Cercle de Sants i alguns dels restauradors del barri han rebut amb bons ulls la instal·lació dels bancs individuals, ja que consideren que poden evitar que persones amb comportaments poc respectuosos s'ajuntin i en facin un ús prolongat. Tanmateix, moltes usuàries se senten molestes al veure com s'ha incorporat un mobiliari urbà que dificulta el poder fer un ús de l'espai públic compartit amb altres persones, si així els hi plau. A més, ho interpreten com a una mesura que vol convertir la plaça en un lloc de trànsit "net" d'individus i comportaments que puguin dificultar el consum.

Pol de tensions

Per LaCol, la problemàtica de la Osca és "una confluència d'interessos complexa on intervenen diversos agents que a gran escala esdevé un conflicte urbà". La solució aparent hagués estat moderar la plaça mitjançant necessitats veïnals i dissenyar el tipus d'oci que es pot desenvolupar en un espai públic, però "el problema ve quan es desatè la diversitat de la ciutadania i ningú hi treballa com a agent independent que miri d'entendre la plaça en el seu context de paisanatge", suggereixen des de LaCol.

Des d'aquest col·lectiu d'arquitectes es pregunten en quin model de ciutat es pensa quan es transforma l'espai públic: "Després d'atorgar onze llicències de restauració i decidir que no limitarien el número d'aquestes, situar les terrasses al mig de l'espai per a que ningú pugui jugar, col·locar bancs individuals i la regulació de totes les ordenances restrictives com la del ‚civisme', la plaça es converteix en un pol de tensions permanent entre els veïns, els que hi treballen, l'habiten i la gestionen", i alerten que "aquests nuclis d'oci revaloritzen el sol i els lloguers expulsant així la vida vernàcula del lloc".

> "La plaça es converteix en un pol de tensions permanent entre els veïns, els que hi treballen, l'habiten i la gestionen"

Barcelona, marca registrada

"La plaça Osca és el resultat de la demolició d'un mercat d'abastiments", expliquen els membres de LaCol, remuntant-se al passat d'aquest espai, que des de l'any 1864, abans de que el barri fos annexionat a Barcelona l'any 1887, la Osca va acollir el mercat de Sants fins el 1913. "Les ciutats són sensibles als equipaments que les han configurat i configuren. La plaça va néixer quan el barri ja estava consolidat i ha anat patint modificacions que l'han allunyat de la vida informal que el veïnat desenvolupava per a convertir-se cada cop més en un territori formal on només es pot anar a fer una cosa, consumir oci en llocs preparats per a tal efecte" matisa el col·lectiu LaCol. La Osca no és una plaça aïllada en el model de ciutat de la marca Barcelona, en barris com Gràcia o Ciutat Vella aquest problema està consolidat i en el Poble Sec també es va imposant. Per LaCol "totes les places d'aquesta ciutat són susceptibles de ser intervingudes sota aquest discurs higienista i benestant. Només cal que tinguin vida pròpia que aporti valor, que estiguin ben comunicades i que tinguin baixos comercials".

Amb la situació en la que es troba actualment la plaça sembla que l'únic que es queda satisfet es el Districte. Des del Cercle de Sants se li recrimina haver actuat tard i malament i es segueixen queixant del soroll, el veïnat del Triangle de Sants i els restauradors se senten menystinguts després de tot i el seu treball conjunt i temen nous canvis de cara el proper any. Mentrestant, les usuàries de la plaça se les han d'enginyiar si volen estar assegudes per poder passar una bona estona en grup, al carrer, un espai que ens hauria de pertànyer.

OPINIÓ

Que ens foten la plaça!

Joan Roigé, Sants

Fa poc, al barri vam ser testimonis d'una d'aquestes petites modificacions del districte que, d'alguna manera, alteren la nostra quotidianitat. Poc abans de festes, van ser substituïts els bancs de la plaça Osca; on abans hi havia bancs dobles on podien seure de 4 a 10 persones, han instal·lant bancs individuals agrupats de 2 en 2 o de 3 en 3.

D'entrada sembla un fet irrellevant. en un context local en què la crisi colpeja molts més aspectes de la nostra vida. Igualment, això no m'evita el cabreig i la indignació. Primer vam veure com els jocs de la canalla eren substituïts per les terrasses dels bars i restaurants, ara han tret els bancs on aquells que no estàvem disposats a pagar per seure ens ajuntàvem per xerrar, prendre alguna cosa o passar estones en companyia de la colla. Sembla ser que el districte ens ha limitat el gruix de gent amb la qual ens podem relacionar, i a poc a poc la vida de la plaça es va limitant al consum que es dóna als bars de la mateixa.

Sóc conscient que, en un barri on la misèria i l'exclusió abunden, una plaça pot ser un lloc on la gent s'emborratxi, faci escàndol i ocasioni certes incomoditats als veïns. Els arguments que pot esgrimir el Districte pel que fa al canvi dels bancs van en aquest sentit. Eliminar l'exclusió de la vista, que no erradicar-la.

Cal considerar també que l'ordenació urbanística no és imparcial, és política. Els que governen ho saben, i porten tota la vida tenint-ho en compte a l'hora d'intentar mantenir la població submissa o controlada. Convertir l'espai públic en un lloc de trànsit entre el lloc de treball, la llar i el lloc de consum.

Habitar el carrer significa teixir xarxes de solidaritat i coneixement amb els veïns, xarxes fora del control institucional, relacions que substitueixen béns materials i ens serveixen de suport on l'Estat no arriba. És per això que modificacions com la dels bancs ens limiten com a barri, i ens condueixen cap a un aïllament que ens fa més febles com a poble. Alguna cosa caldrà fer, dic jo.

Nou cinema al barri

Sants, càmera, acció

Àngel Bravo, Sants

Zumzeig Cinema, una nova sala dedicada al cinema d'autor, s'instal·la al carrer Béjar del nostre barri.

Sants és un barri cultural, crític, ple de màgia i que no s'espanta de les adversitats. Potser aquests qualificatius tan rotunds resulten prou suficients per justificar la pròxima obertura al barri del Zumzeig Cinema, una arriscada aposta emprenedora que desafia l'incert futur de la indústria cinematogràfica que viu el país. Sorgida dels baixos de l'edifici número 53 del carrer Béjar, aquesta nova sala es concep, segons afirmen els projectistes, com a lloc de cultura i de contracultura, de posició i de marge, d'actualitat i de memòria, i té l'objectiu d'ampliar la circulació d'obres atípiques i personals i de proposar una mirada estètica i política sobre el món. En aquest sentit, Zumzeig Cinema projectarà cinema d'autor europeu, cinema independent americà, documentals, mig-metratges, videoart, etc. i prova d'això són les primeres pel·lícules que ja sabem que s'hi podran veure: ‚L'Encerclement' (Richard Brouillette, 2008), ‚Dragonslayer' (Tristan Patterson, 2011), ‚L'Âge Atomique' (Héléna Klotz, 2012), ‚Los Ilusos' (Jonás Trueba, 2013) i ‚Nostalgia de la Luz' (Patricio Guzmán, 2010). El nou espai comptarà amb 70 butaques i un bistrot, i exhibirà una mitjana de 5 pel·lícules setmanals. Aviat, però, parlarem més a fons amb els ideòlegs per conèixer més i millor la proposta. De moment els desitgem que facin ple en l'acte d'obertura al públic, que tindrà lloc el divendres 4 d'octubre a les 18.00h. Silenci, que comença!

Façana del futur cinema Zumzeig. ÀNGEL BRAVO

Presentació de la revista Espai en Blanc a Can Batlló

Un esforç més!

Kike Tudela, La Bordeta

El passat 10 de setembre va tenir lloc a Can Batlló la presentació del llibre "Un esforç més", una recopilació de textos breus i imatges, elaborats per una diversitat de persones que en el seu moment van acceptar la invitació de la Fundació Espai en Blanc.

La diversitat de veus que hi intervenen no responen a una posició comuna davant la independència de Catalunya, com tampoc ho fa el contingut del llibre.: en això radica

la seva força: reprendre tota la potència del "No ens representen" per atacar la falsa dualitat de l'actual discurs nacionalista, tant constitucionalista com independentista, basades ambdues en una idea d'unitat de destí que segueix sent la mateixa que l'actual: l'Estat (ja sigui espanyol o català); una solució ràpida i automàtica del poder per clausurar un problema massa perillós i una qüestió incòmoda: com viure junts dignament?

La proposta d'aquest interessant treball. es basa en combatre les obvietats i buscar una politització que no es recolzi en l'Estat-nació, sinó que vulgui anar més lluny i obri pas a experimentar altres formes de viure junts. Els promotors del llibre afirmen que "no som ingenus i sabem que avui una revolució no és començar de zero."

Potser per això ja hem començat. A on puguem arribar depèn avui de les paraules que escollim per a dibuixar els camins que seguirem i inventarem plegats.

No és només una qüestió discursiva o narrativa, també és una qüestió política en la que juga l'actual combat del pensament."

espaienblanc.net

Retallades a l'Hospital Clínic, que cedeix part de l'activitat al sector privat

L'Hospital Clínic afronta retallades importants que afecten la qualitat assistencial, el servei públic i la situació del personal

Gemma P., Esquerra de l'Eixample

Desprès de tot un estiu de rumors entorn de possibles retallades, el 12 de setembre un correu electrònic enviat per la direcció general del Clínic al personal de l'hospital confirmava que el Servei Català de la Salut (CatSalut) "ha aprovat una reducció de tarifes del 4,6% i ha posat en marxa el Pla de Reordenació Assistencial Territorial 2013- 2015 (Pla Rat)". Les dues disposicions comporten una reducció dels pressupostos de l'hospital de 17,5 milions d'euros per l'any 2013.

Això es traduirà en la reducció de 74 llits (un 9% de la capacitat instal·lada) i d'un 9% de les taules quirúrgiques. A Urgències s'eliminaran sis llits, fet que agreujarà la saturació actual; la resta seran retirats de les diverses plantes de l'hospital.

La multinacional IDC Salut en surt beneficiada

Una part important de l'activitat que es desenvolupa al Clínic es traslladarà a l'Hospital del Sagrat Cor, el gran beneficiat de l'operació.

En aquest sentit, el Pla RAT de reordenació del mapa sanitari català, implica per a l'Hospital Clínic la transferència de part de l'activitat de baixa complexitat -la més rentable- a l'Hospital del Sagrat Cor. Aquest és un hospital privat, gestionat des de 2011 per l'empresa IDC Salut -antiga Capio- i que pertany al fons d'inversió CVC Partners, propietat de Bankia.

IDC Salut controla una bona part dels hospitals privats -que també fan activitat pública- o públics de gestió privada de tot l'Estat Espanyol. Durant els anys de retallades ha augmentat els seus contractes amb la Generalitat de Catalunya, per la qual cosa CGT ha denunciat que el Departament de Salut pretén, amb aquesta reordenació, "salvar al grup empresarial sanitari".

L'operació respon a una estratègia més àmplia. Cada vegada més pacients de la sanitat pública són derivats pel CatSalut a centres privats, que reben finançament públic amb aquesta finalitat.

Segons un membre de Tancadaclínic, una assemblea de treballadores i veïnat en defensa del Clínic, "és aberrant que es retalli la pública i es desvïi l'activitat a la privada amb ànim de lucre". El col·lectiu considera que, amb les retallades, la Generalitat pot perseguir l'objectiu de desvaloritzar el servei i legitimar el procés de privatització de la gestió del Clínic.

Els grups afectats també denuncien que Barnaclínic, que ofereix assistència privada dins de l'hospital, rep diners dels pressupostos de la Generalitat. El seu pressupost públic sobrepassa els 11 milions d'euros anuals, i s'ha anat incrementant malgrat la crisi i en contraposició al que ha passat a la sanitat pública.

El personal també pateix les retallades

Les retallades al Clínic comportaran una reubicació de la plantilla i la reducció dels contractes a personal suplent, a través de la limitació d'activitat i la implantació de l'anomenada "Cadència Flexible" a una bona part del personal laboral, eina que permet a la direcció modificar els horaris de treball per cobrir vacants. Això suposa, segons Tancadaclínic, "un endarreriment en les condicions laborals per a aquestes persones i una desigualtat respecte la resta de treballadors".

També es planteja la retallada d'un 50% de la paga extra i un empitjorament general de les condicions de treball en el nou conveni, que està en procés de negociació.

Segons un membre de Tancaclínic, tot i les retallades, "els treballadors tenen por de parlar i a mobilitzar-se, perquè ens amenacen amb que, si no acceptem, faran un ERO".

Des de Tancadaclínic s'ha convocat una concentració el dijous 10 d'octubre a les 18h per oposar-se a les noves retallades i a la privatització del Clínic.

Pancarta contra la privatització i les retallades a l'entrada de l'Hospital Clínic JES ORQUADI

Els Castellers de Sants engeguen un micromecenatge per un documental

Roger Martrat, Sants

El documental ‚Melting Pot' explicarà com els catalans i els indis comparteixen una mateixa passió en aixecar construccions humanes, després de l'experiència de la colla santsenca dels Borinots arran dels seus darrers anuals a l'Índia, i la participació al festival Dahi Handi de la ciutat de Thane.

A través de la plataforma web Verkami el projecte busca finançar fins a 5.000 euros amb aportacions particulars per produir un documental sobre la connexió entre els castellers catalans i els govindes indis. El crowfunding o micromecenatge es pot fer des del 25 de setembre fins a 40 dies posteriors amb aportacions que poden anar des de 5 a 500 euros.

El documental girarà al voltant del Dahi Handi, la celebració castellera hindú a la ciutat de Thane, i sobre la participació dels Castellers de Sants en aquest festival que culmina amb el trencament d'una olla on es barreja iogurt, flors i espècies diferents.

El viatge serveix per explicar el sentiment compartit entre dues cultures diferents i el nom del documental vol expressar la metàfora d'una olla on es fonen els diferents elements d'una societat plural.

Les recompenses per col·laborar econòmicament consten en l'aparició dels mecenes als agraïments dels títols de crèdit per 5 euros, i amb el documental per 15 euros; per 30 euros rebre, a més, una samarreta; amb 50 euros també un DVD i una versió de luxe del documental i amb 100 euros un segon documental, un disc del grup encarregat de la banda sonora i un penó dels Castellers de Sants. Per a entitats o empreses hi ha la possibilitat d'aportar 500 euros, amb l'aparició als crèdits com a entitat patrocinadora i un pilar d'agraïment.

www.borinots.cat/meltingpot/
Verkami: vkm.is/meltingpot

Clam popular a la Via Catalana. JES ORQUADI

La cadena que va encerclar La Caixa denuncia el poder financer. VÍCTOR OBREGÓN

Sants viu una jornada per la independència plena de reivindicacions socials

El barri de Sants ha estat també protagonista de les mobilitzacions independentistes entorn de la Diada, que han anat acompanyades de diversos actes amb demandes de canvi social.

Gemma Parera, Sants

El dimarts 10 de setembre a la tarda, l'Acte contra la Repressió Sindical i Social, i en solidaritat amb el Sindicat Andalús de Treballadors (SAT) va omplir de gom a gom les Cotxeres de Sants.

Hi van participar Diego Cañamero, coordinador nacional del SAT, David Fernàndez, membre de la IAC i diputat de la CUP, Manolo Camaño, portaveu de la CUT (Galícia), Montse Sala, membre coordinadora de la IAC, Vicent Mauri, portaveu de la Intersindical Valenciana, i Igor Urruticochea, responsable de relacions internacionals de LAB (País Basc).

Els ponents van denunciar diversos exemples de la repressió, infiltració policial, criminalització i persecució judicial a la que són sotmesos uns sindicats de classe que, com va explicar Urruticochea "no lluitem per demanar millores salarials, sinó per superar el capitalisme". Van reivindicar-se el suport mutu i la unitat de classe com a eines per fer front a la repressió, i es va parlar de la necessitat de dotar de contingut social els processos d'alliberament nacional i de l'objectiu de treballar en la construcció d'alternatives com el cooperativisme.

A l'acte hi van participar també representants de col·lectius com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, les Candidatures Alternatives del Vallès, Feministes Indignades, Rereguarda, Procés Constituent, Juntes Podem, CGT...

El discurs final va ser el de Diego Cañamero, que va recordar les dures condicions socials en què es troba Andalusia. Un 36% d'atur, moltes famílies que passen gana i són desnonades... com a conseqüència d'una crisi que es una "estafa per a arrabassar-nos els drets dels treballadors".

El SAT s'enfronta a un milió d'euros en multes. 800 militants estan imputades amb una demanda total de 130 anys de presó per accions com expropiacions de menjar i material escolar en supermercats o l'ocupació de finques. Cañamero va insistir, però, que això "no els aturarà en la seva lluita per combatre el sistema, les vint-i-quatre hores al dia". Els efusius aplaudiments de l'auditori van mostrar l'ampli suport a les seves paraules.

Per acabar l'acte, un concert d'At-Versaris i Lágrimas de Sangre va unir la música amb reivindicacions socials.

Sants i Poble Sec participen a la tradicional Marxa de torxes

Per segon any consecutiu, el vespre del 10 de setembre als carrers de Sants i el Poble Sec, centenars de persones van participar a la marxa de torxes, un acte que aplega milers de persones a centenars de pobles i ciutats per demanar la independència dels Països Catalans.

Dues columnes, una provinent de les Cotxeres de Sants i l'altra de Poble Sec, van confluir als jardins de Celestina Vigneaux, a La Bordeta, on es va llegir un manifest que va voler "honorar els catalans i les catalanes resistents que, ara fa 299 anys, caigueren defensant la ciutat de Barcelona i les llibertats catalanes".

La Via Catalana i les reivindicacions socials s'uneixen a Les Corts

Des del Pertús fins a Vinaròs, la Via Catalana també va passar pels barris de Sants i Les Corts, que van acollir un tram de la llarga cadena per la independència.

La cruïlla de Travessera de les Corts amb la Gran Via de Carles III va prendre un marcat caràcter de reivindicació social. Va ser el punt d'enllaç de la Via amb una altra cadena formada per 8.000 persones, que van encerclar l'edifici de La Caixa, a l'avinguda Diagonal.

Aquesta iniciativa, convocada pel Procés Constituent, va permetre mostrar que moltes persones no volen la independència a qualsevol preu. Així, es van escoltar consignes contra les retallades, les privatitzacions, el poder financer i el capitalisme.

> "Una cadena de 8.000 persones encercla l'edifici de La Caixa"

Als parlaments hi van participar representants de diferents lluites, com la ILP per la Renda Garantida Ciutadana, Papers per a Tothom i la Plataforma per l'Auditoria Ciutadana del Deute, a més del coordinador nacional del SAT, Diego Cañamero, que va mostrar la solidaritat i el suport dels treballadors andalusos a l'autodeterminació dels catalans i a les seves lluites socials.

Després d'uns moments de confusió arran de la quantitat de gent aplegada, es va formar una cadena que va baixar de les torres "Mordor" de La Caixa fins a la Travessera de Les Corts, per unir-se amb la Via Catalana.

Enguany la tradicional manifestació convocada per l'Esquerra Independentista, l'11 de setembre a la tarda, al centre de Barcelona, també va mostrar la necessitat de vincular la independència amb la transformació social. Amb aquesta finalitat, unes 30.000 persones van secundar la mobilització amb el lema "Als Països Catalans decidim independència, socialisme i feminisme per canviar-ho tot".

Campanya per vincular la independència al canvi social

A Can Vies es va presentar, el divendres 27 de setembre, la campanya "Independència per a canviar-ho tot", impulsada per l'Esquerra Independentista i diversos moviments, per tal de "poder avançar cap a una ruptura amb els estats espanyol i francès que alhora comporti una profunda transformació social".

La campanya s'emmarca en una àmplia mobilització popular que "ha denunciat frontalment els responsables de la crisi, la manca de democràcia real i els dubtes i renúncies que planteja l'enfocament actual del procés pel dret a decidir".

A Sants també s'està treballant en el marc d'aquesta campanya que vol mobilitzar el màxim de persones el 19 d'octubre en una manifestació convocada a la plaça Universitat.

63 dones mortes durant 2013

El masclisme s'emporta Nancy Linares

Elba Mansilla

L'1 de setembre va ser trobat el cos sense vida d'una dona al carreró de les Ànimes, al barri de Badal. Des d'alheshores, a 6 dones els han arrabassat la vida per causes relacionades amb la violènca masclista, constatant que cada 5 dies una dona és assassinada a l'Estat espanyol per la seva parella o ex parella. Una xifra que ja s'enfila fins les 63 dones al llarg de 2013, 6 de les quals vivien a Catalunya.

La Nancy Linares era veïna de Collblanc, i tot i no ser del col·lectiu, era molt propera a Mujeres Pa'lante, l'associació de dones llatinoamericanes amb seu al carrer Llobregat, 62 de l'Hospitalet, a la Casa sense Fronteres. Segons Bea Cantero del col·lectiu Mujeres Pa'lante "ella era el pilar de l'economia familiar, i un referent per a moltes de nosaltres per la seva capacitat de treball i la seva vitalitat". Aquesta dona mantenia a la seva mare i germà amb síndrome de Down a l'Equador, i a la seva parella i filla adolescent, mitjançant el petit negoci de venda de cafè que regentava.

Des del setembre, el col·lectiu ha organitzat diverses accions de denúncia, movilització i per aconseguir recursos per repatriar les despulles de la Nancy Linares. El 5 de setembre unes 50 persones es van aplegar en una ofrena floral al carreró de les Ànimes, el lloc on va ser trobat el cadàver. El dia 7, es va organitzar un dinar solidari per recaptar fons per fer front a les despeses de repatriació i per ajudar a la família de l'Equador. I el 9 de setembre, en el marc de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, es va convocar una concentració a plaça Sant Jaume en que es reclamava "Justícia per la Nancy".

Prevenir la violència

La premsa generalista va descartar de bon començament que es tractés d'un cas de violència masclista, perquè no es tracta d'un assassinat produït en l'àmbit familiar o de parella. Les Mujeres Pa'lante afirmen però que "a la vida de la Nancy hi convergeixen diversos factors de la violència estructural que vivim les dones, com el fet d'haver de fer front a les càrregues econòmiques i de cures de la família, d'aquí i del lloc d'origen; o pel fet que un home li hagi llevat la vida d'una forma tant violenta", apunta Bea Cantero. De fet, nombrosos col·lectius feministes consideren que les dones en situacions de major vulnerabilitat social —situació legal irregular, atur i precaritat, amb persones depenents a càrrec, sense coixí social, etc.— estan més exposades també a patir situacions de violència al llarg de la vida.

Bea Cantero es va mostrar molt crítica amb la cobertura mediàtica que la premsa generalista va donar al cas, ja que van fer "una crònica de succesos que posava el focus en els elements més morbosos, i al mateix temps contribueix a generar un discurs de la por a que les dones caminem soles pel carrer". Després de l'assassinat de la Nancy, el col·lectiu Mujeres Pa'lante està pensant a incorporar al seu Pla de prevenció de violència un taller d'autodefensa, que s'afegiria als tallers d'autoestima i d'apoderament per a dones que des de fa anys imparteixen. "El nostre pla de prevenció parteix de les necessitats de les dones, per ajudar-les a identificar la violència i el sexisme que pateixen, i per prendre mesures concretes per intervenir-hi" afirma Cantero.

El context de crisi agreuja la situació

Un altre tret característic de la cobertura mediàtica dels casos de violència masclista és que es posa especial atenció en la nacionalitat de la dona i de l'agressor, malgrat només en el 12% dels casos, les persones implicades són d'origen estranger, tot atiant discursos racistes i xenòfobs. L'activista de Mujeres Pa'lante afirma que "la marginalitat, la pobresa, està generant un altíssim nivell de frustració en els homes i aquesta recau, lògicament sobre les dones, sobre les parelles, siguin migrades o no". Les fonts consultades assenyalen que el context d'atur i de crisi està dificultant enormement que la gent es separi, malgrat la relació estigui molt deteriorada. La incertesa econòmica i la falta de perspectiva esdevenen un factor d'estrès i agressivitat, situació que genera molta patologia mental i alcoholisme, realitat que s'agreuja especialment en les classes més empobrides.

Justícia per la Nancy

Les companyes de la Casa Sense Fronteres, les amistats, familiars i veïnat de la Nancy Linares estan decidides a continuar endavant amb la lluita contra la impunitat, per denunciar, el masclisme que existeix en la societat i exigir que aquest assassinat sigui reconegut com a violència masclista. La lluita per clarificar els fets continua i, des de La Burxa, volem fer una crida i una petita aportació per exigir "Justícia per la Nancy".

Per a més informació i aportacions econòmiques, us podeu adreçar al col·lectiu Mujeres Pa´lante–Col.lectiu Maloka mitjançant el correu electrònic (mujerespalantebcn@yahoo.es), el telèfon (932633765 / 933122168) o visitant les instal·lacions de la Casa Sense Fronteres (Llobregat, 62, de l'Hospitalet).

Ofrena floral a la Nancy Linares

VÍCTOR OBREGÓN

La violència masclista en xifres

CADA 5 DIES

MOR UNA DONA A L'ESTAT ESPANYOL
ASSASSINADA PER LA SEVA PARELLA O EXPARELLA.

2 MILIONS

DE DONES PATEIXEN ESPORÀDICAMENT O CONTÍNUA
VIOLÈNCIA DE GÈNERE,
TOT I QUE NOMÉS 700,000 CASOS SÓN RECONEGUTS.

UN 12,3%

DE LES DONES D'ENTRE 18 I 29 ANYS,

I UN 14,5%

D'ENTRE 30-44 ANYS, PATEIXEN MALTRACTAMENT
EN ALGUN MOMENT DE LA SEVA VIDA.

6 DE LES 63

DONES ASSASSINADES DURANT EL 2013
A L'ESTAT ESPANYOL VIVIEN A CATALUNYA.
D'AQUESTES 63, NOMÉS 8 HO HAVÍEN DENUNCIAT.

EL 82%

TENÍEN LA NACIONALITAT ESPANYOLA.

EN LA MAJORIA DE CASOS,
L'AGRESSOR ÉS DE L'ENTORN MÉS PROPER:

EL 66%,

LA PARELLA O L'EXPARELLA,

EL 26%,

UN FAMILIAR.

Font: Comisión para la investigación de maltrato a mujeres (www.maltratos.org)

Panoràmica

Feminismes al barri

Mujeres Pa'lante

Les dones decidim creuar oceans, fronteres, explorar el món i les seves moltes possibilitats per múltiples raons. Mujeres Pa'lante som un col·lectiu que va sorgir a partir d'un grup de dones migrades que construïm un espai d'acollida a altres dones des de fa 7 anys. Actualment som voluntàries de diferents procedències que impulsem aquest espai de trobada, suport i informació per a dones migrades i autòctones sobre: orientació psicològica, sociolaboral i legal; prevenció de violència de gènere, tallers de creixement personal i monitores de salut; cursos de català, castellà, informàtica i alfabetització; campanyes de convivència i solidaritat en els nostres barris.

Apostem per la solidaritat entre dones, perquè sabem de la importància de les xarxes de suport, entenem que la forma de deconstruir la xenofòbia és coneixent-nos, interactuant, i valorant la diversitat de cultures que convivim a Catalunya. Creiem que les dones hem de compartir eines que ens permetin ser autònomes, empoderar-i trencar els cercles de violència (de gènere i institucional) que vivim. Anem teixint xarxes de suport i afecte, anem filant espais comuns per compartir i créixer juntes. T'esperem!

C. Llobregat 62, baixos
L'Hospitalet de Llobregat
Metro Collblanc
Telèfon 93 263 37 65 / 652 55 79 15
mujerespalantebcn@yahoo.es
www.mujerespalante.org

La Fondona: bastint imaginaris

La Fondona és un fons documental i, alhora, un col·lectiu: som un grup de persones que treballem per aglutinar llibres, revistes, documents audiovisuals i fanzines de temàtica feminista, lgtbi i queer, per anar construint un fons documental de referència a la biblioteca Josep Pons de Can Batlló.

La Fondona vol nodrir l'espai veïnal de Can Batlló, i la seva biblioteca, de producció teòrica i reflexions que trenquin amb patrons androcèntrics i heteronormatius, que ens permetin ampliar horitzons i imaginaris. Can Batlló és un espai construït dia a dia pel veïnat, alimentat de somnis i hores de dedicació, impregnat de valors col·lectius i de cooperació. El fons La Fondona vol que contribuir a tenyir aquest antic recinte fabril de valors feministes, a crear un espai lliure de sexisme, d'homofòbia i de transfòbia.

En un moment d'atac sense treva als drets de les dones i a les llibertats sexuals, amb retrocessos legals alarmants, com ara el retorn al codi penal de la interrupció voluntària de l'embaràs, visibilitzar, a través de contes, d'assajos, de pel·lícules, altres formes de viure en societat, d'estimar-se, de pensar és una defensa del dret a decidir i, en definitiva, de la nostra llibertat.

La Fondona, fons documental feminista/lgtbi/queer

La nova llei de l'avortament:

l'intent de despossessió de les nostres vides per part de l'Estat

Laura, Sants

Ja va ser anunciat fa uns mesos, però la inminent aplicació de la llei contra l'avortament ens alerta sobre la recessió en l'àmbit de drets (ja evidenciat en altres àmbits de la vida qüotidiana) que ara afecta d'una de la forma més visibles sobre la capacitat de decidir lliurament envers el propi cos de les dones.

La modificació legislativa que vol dur a terme el ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, es materialitza en tres punts claus:

- No es podrà avortar en cas d'embaràs no desitjat, només es podrà avortar al·legant un motiu mèdic o demostrant una violació (recau en a valoració externa sobre què es considera violació o no).

- Les noies de 16 i 17 anys poden prendre decisions mèdiques sense el consentiment dels pares, excepte sobre l'avortament.

- Ja no es podrà avortar en cas de malformació del fetus.

Des de la llei de 1985 que no hi havia un retrocés tan gran en aquest àmbit. Aquesta llei permetia l'avortament de forma legal en tres supòsits: si el fetus tenia malformacions, si l'embaràs significava un perill per a la salut de la mare (físic o psicològic) i si la mare havia patit una violació. Aquesta llei, però, no preveia uns terminis per avortar com els que hi havia a gairebé tot Europa (limitava l'avortament a les 12 o 14 setmanes de gestació). Com que la llei era tan restrictiva, finalment,es posava en perill la vida de la dona, ja que les dones avortaven de manera clandestina, si no estaven incloses en alguns d'aquests 3 supòsits. Fins el 2010, amb la Llei Orgànica de Salut Sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, no es va aconseguir que s'establís una llei de terminis, el principi fonamental de la qual era que l'avortament podia ser lliure si es feia dins de les 14 primeres setmanes de gestació.

Manifestació en contra de la reforma de la llei de l'avortament el 28 de setembre GEMMA PARERA

Després d'anys de lluita, el reccionarisme evidenciat del ministre Gallardón i del catolicisme més ranci, vol reformar la llei penalitzant i reformant la llei de terminis i suprimir el supòsit de malformació.

El passat dia 25 de setembre, més de 150 persones es van concentrar a l'avinguda Gaudí, en defensa de l'avortament lliure i gratuït i en contra dels ultracatòlics que protesten protegits molts cops per la policia en contra de l'avortament davant de l'hospital de Sant Pau cada 25 de cada mes.

El dia 28, nombrosos col·lectius feministes de Barcelona convoquen un acte de protesta a les 18h davant la Delegació del Govern espanyol a Barcelona.

La llibertat sobre el nostre propi cos passa molt més enllà de la reforma d'una llei, però aquesta és un preludi més que ens ha d'advertir sobre l'amenaça real que suposa sobre la nostra salut i la necessitat de donar una resposta col·lectiva envers aquest tipus d'atacs.

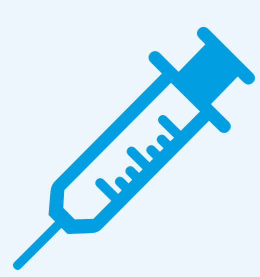
sosdretalpropicos.blogspot.com.es

Vull avortar, què faig?

Amb l'aprovació de la Llei Orgànica 2/2010, del 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, pots avortar amb ple dret i sense cap justificació abans de les 14 setmanes de gestació si tens més de 18 anys; i amb consentiment del pare, mare o tutor/a si tens entre 14 i 17 anys.

Pots fer-ho mitjançant la Seguretat Social dirigint-te al Centre d'Atenció Primària (CAP) més proper i des d'allà et dirigiran a una de les tretze clíniques privades que practiquen l'avortament que pots buscar a través del portal web : www.sexejoves.gencat.cat/.

Depenent del cas particular pot ser o bé un avortament farmacològic, amb una píndola, o un avortament quirúrgic en el qual s'ha d'anar a un centre especialitzat. El cost d'aquest oscil·la entre els 300 i els 350€ i serà assumit directament per la Seguretat Social.

Avortament quirúrgic

La pràctica de l'avortament quirúrgic fins la setmana 13 implica menys risc, i es pot fer per aspiració, amb anestèsia local, amb sedació o amb anestèsia general. L'operació consisteix en què mitjançant una petita cànula que s'introdueix per la vagina i a través del cèrvix, el metge o metgessa especialitzada aspira el contingut de l'úter gràcies a un mecanisme de succió. Després de l'operació es recomana prendre uns fàrmacs per evitar possibles infeccions durant una setmana i la recuperació és ràpida.

En el cas que hagin passat les 13 setmanes dependrà de la valoració de cada cas.

Avortament farmacològic

Després de comprovar que el temps de l'embaràs, mitjançant una ecografia, no passa dels 49 dies des de l'última regla es recepta la píndola RU-486, també coneguda com la «píndola abortiva», la qual deté el desenvolupament de l'embaràs bloquejant la progesterona, que és una hormona imprescindible per a aquest. Aquesta primera píndola provoca un lleu sagnat però no la seva expulsió. Serà mitjançant la segona píndola, que es prendrà al dia següent, amb la qual es provoca la regla i s'expulsen les restes ovulars durant algunes hores. Aquest mètode pot provocar que durant les dues setmanes de després encara es prolongui el sagnat.

Altres mètodes

Es coneixen altres mètodes d'aturar l'embaràs amb remeis naturals mitjançant algunes plantes, com la Ruda, que eren utilitzats des d'anys ençà, no obstant, no està verificada la seva efectivitat.

RACÓ HISTÒRIC

Enterrar la memòria

Agus Giralt, Barcelona

En els darrers anys s'ha parlat força sobre els refugis de la Guerra Civil. De fet potser s'ha parlat molt i en canvi no s'ha fet gaire, i mentrestant molts refugis han desaparegut entre la mala fe de les constructores i la ineptitud de l'administració. Però que s'hagi pogut parlar ja és destacable en un país on durant 40 anys va ser impossible.

Totes les persones que tinguin un mínim interès en el tema poden descobrir on eren el refugis i com es van construir. Fins i tot ens podem fer una idea de les sensacions que deurien sentir les nostres avies i avis sota terra, baixant a un refugi com el del Poble Sec.

Però del que no s'ha parlat mai gaire és de com aquests refugis que hi havia escampats per tota la ciutat van desaparèixer. Barcelona quan va acabar la guerra era una desferra. Als tres anys de bombardejos de racionament i de fam es sumava la fugida de milers de republicans i l'entrada dels feixistes. Una entrada que va anar acompanyada d'equips d'escorcoll amb un llistat amb 1.800 adreces sospitoses. Als carrers les ferides de la guerra encara eren ben visibles: solars on hi havia hagut esglésies i cases cremades el Juliol de 1936; runes d'edificis bombardejats i muntanyes de terra provinent de les obres per fer refugis.

Uns refugis que al règim no interessaven en absolut. Eren una prova més de com el feixisme es va acarnissar amb la població civil al llarg de tot el temps que va durar la guerra. A més l'actuació dels maquis a una ciutat que era foradada per tots els cantons va acabar d'activar la paranoide imaginació feixista.

A aquesta voluntat d'esborrar i manipular la història del franquisme cal afegir les peticions, comprensibles, dels veïns i veïnes que demanaven que aquelles muntanyes de terra que hi havia pels carrers fossin retirades, ja que dificultaven les seves tasques quotidianes.

Llegint les instàncies dels veïns que es conserven, algú es podria sorprendre amb frases com: "Solicitamos que se retiren los escombros que dejaron los rojos", sobretot si pensem que, subvencionats o no, la gran majoria de refugis els van construir els propis veïns. No ens hauria de sorprendre, aquells veïns feien l'únic que podien fer, sobreviure.

A Sants set empreses van ser les encarregades d'enrrunar aquest record. Van retirar el munts de terra, van omplir els refugis, van enderrocar les entrades i van tapiar les portes. Unes obres que van tenir lloc pocs mesos després de la caiguda de la ciutat i que segurament es van realitzar amb precipitació, com demostra el fet que a un carrer com Alcolea causessin dues víctimes mortals, una dona arrollada per un camió i un nen.

Troballa del Refugi de Juan Bravo.

BURXANT ELS BYTES

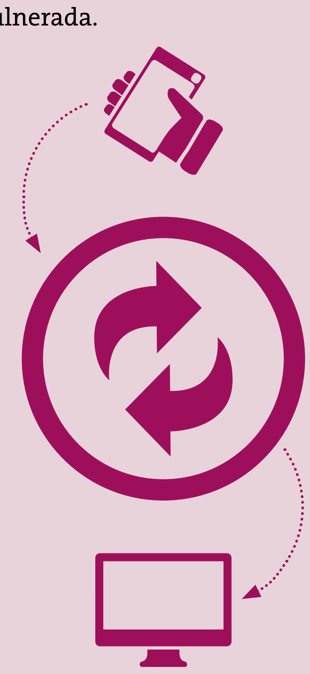
Sincronització oprivatització?

Bernat Costa, Sevilla

Ara que gairebé tothom té un *Smartphone* o un mòbil intel·ligent, parlarem de la seguretat de les nostres dades. Android, el sistema operatiu de la majoria de mòbils, ofereix alguna solució per guardar les nostres dades, de tal forma que si perdem o se'ns trenca el mòbil no perdem els nostres contactes ni l'agenda, per exemple.

La solució que proposa Google (Android) és simple, sincronitzar aquestes dades amb els contactes de Gmail i de Google Calendar. En l'apartat de configuració hi ha un apartat de sincronització des d'on podem configurar el que volem sincronitzar. Només hem de tenir cura de guardar el contacte en el compte de Google. D'aquesta manera, podrem consultar tots els nostres contactes des del compte de Gmail si perdem o ens deixem el mòbil a casa. El mateix podem fer amb Google Calendar o amb les nostres fotos.

No és una mala solució, però recordem el que ja hem comentat varies vegades. Aquesta informació que és privada, l'estem guardant en uns servidors de Google, empresa privada. Si aquesta decideix donar accés a governs com ja ha passat amb el cas Snowden, ens deixa en una situació delicada, on la nostra privacitat pot ser vulnerada.

FOGONS DE TEMPORADA

Homenatge a ses Illes

Núria May, Masnou

La història gastronòmica d'un poble ens parla del seu passat, dels intercanvis que ha patit degut el contacte amb altres pobles i societats i de l'establiment de costums i/o ingredients al llarg del temps. Aquesta història gastronòmica enriqueix el coneixement d'un passat no molt llunyà alhora que aporta arguments de lluita per un futur immediat. Parlant de ses Illes; les sopes de frit, les sopes de pa, les greixoneres, el trempó, el flaó, aquestes són només algunes de les menges d'una cuina humil i gastronòmicament rica, però per damunt de totes aquestes elaboracions, el producte que ha sigut capaç d'internacionalitzar ses Illes amb més relleu i constància (amb tot el respecte per l'ensaïmada i el formatge de maó) crec que és la sucosa, potent i benvolguda per tots sobrassada. És curiós l'origen d'aquest embotit, tot i que fàcil d'entendre el perquè de la seva elaboració un cop explicada la història. En temps de matança on la carn de porc havia de ser conservada per allargar-ne la vida útil i permetre el gaudir de teca durant tot l'any proper, l'assecament dels embotits era la forma més freqüent per a dur a terme aquesta voluntat. A ses Illes però, les llonganisses es podrien, l'alta humitat ambiental evitava que les llonganisses i altre embotits salpebrats arribessin en bon estat més enllà de la primavera. La quantitat de sal i pebre, els dos conservants naturals de la llonganissa, que calia incorporar-hi a l'embotit perquè la conservació del mateix perdurés en el temps era massa alta per a un consum agradable del mateix. Al segle XVIII però, amb la popularització del pebrot vermell i els seus derivats, el pebre vermell dolç i el picant (bord i coent a ses Illes), va permetre elaborar uns embotits singulars que no es veien afectats per l'alta humitat ambiental, ans al contrari, aquesta humitat els hi conferia aquesta melositat i suculència característica de la sobrassada que alhora la diferenciava d'altres embotits populars en altres territoris i d'ingredients semblants com pot ser el xoriç castellà. Aquesta menja, elaborada a partir de la saviesa popular derivada de la necessitat ha arribat fins als nostres dies esdevenint insígnia i icona d'unes illes que han pogut sobreviure, al llarg dels anys, mantenint riques totes les tradicions i costums que les han conformat. Que no sigui avui, per la voluntat d'uns pocs, amb cap mirament que no sigui el propi, que la benvolguda sobrassada sigui transformada cap a un xoriç castellà, que per bo que sigui a les seves terres, en altres, no podria sobreviure més enllà d'una primavera.

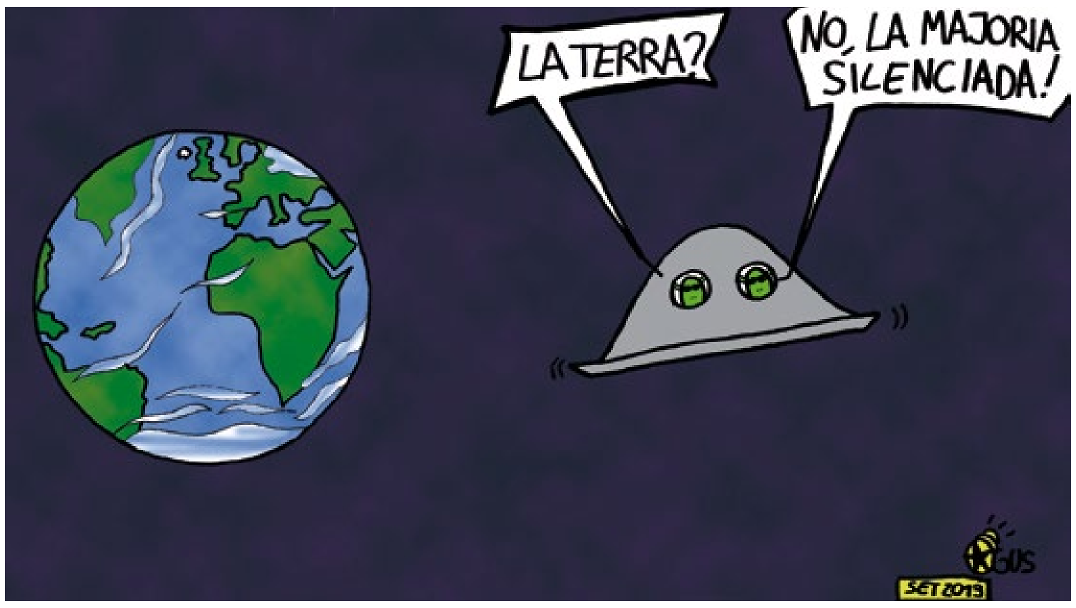

Patata amb sobrassada

- 200g de sobrassada de Mallorca
- 600g de patata monalisa o kennebec
- Oli d'oliva verge
- Sal i pebre

Poseu a bullir la patata, pelada i a trossos, amb l'aigua justa i salada. Un cop cuita deixeu-la reposar dintre l'aigua durant uns minuts. Mentrestant feu talls gruixuts de la sobrassada, si la forma us ho permet no li enretireu la pell, serà mes fàcil que al coure no us perdi la forma. Poseu una paella al foc i quan sigui ben calenta marqueu-hi els trossos de la sobrassada, abaixant el foc i deixant que es torri sense cremar-se, primer per una banda i després per l'altra. Mentrestant coleu la patata, poseu-la en un bol, afegiu-hi un bon raig d'oli d'oliva verge, sal i pebre al gust i xafeu a forquilla. Per muntar el plat, poseu-hi primer una bona cullerada de patata xafada i cobriu amb la sobrassada passada per ferro. Si us hi agrada hi podeu afegir un ou poché o una verdura passada per la paella i tindreu un plat més complert.

UN TOC D'HUMOR...

EL POEMA

Quan satan s'atansa tant
t'estimo testimoni
tastet de xiximoni
testament del meu dimoni
escafandra en el líquid amniòtic
de la grandíssima contestatària
mare de totes les revolucions
i transformacions de la terra
simbiòtica i osmòtica
mítica psicoanalítica
pragmàtica catalítica
dona doncs ara mateix
ventilem la campaneta
amb telepatia i sense
tutela
com un nyú
en el port d'Ostia,
tu.

GENÍS CANO
Taps de llum zenital
(ed. pont del petroli, 2013)

FOTOGRAFIA

Warcelona, una història de violència

Redacció

Amb el llibre *Warcelona, una història de violència*, el fotoperiodista Jordi Borràs posa sobre la taula la violència als carrers de Barcelona, violència en totes les seves cares i expressions possibles: un contenidor cremat, una mirada, una pallissa, una pedrada esberlant un vidre, una amenaça armada i uniformada, una bandera estripada... violència com a recurs dels que no tenen res o com a excusa per tapar les vergonyes del mal govern. *Warcelona, una història de violència* neix després d'anys de viure i captar manifestacions al carrer i veure'n amb estupefacció els resultats periodístics. A través del llibre de fotografies, l'autor mostra totes les facetes de la violència amb connotacions sociopolítiques que li ha estat possible fotografiar, amb un doble objectiu: denunciar, d'una banda, l'ús desmesurat de la força per part de qui en té el monopoli de forma legal i, de l'altra, la manca de rigor informatiu en la majoria de mitjans de comunicació quan toca valorar avalots al carrer.

Quins són els veritables responsables de tota aquesta violència? De veritat serveixen d'alguna cosa les mesures repressives per les quals aposta el Departament d'Interior sense cap mena de resultat? Ja fa anys que Jordi Borràs s'ho pregunta, i també fa anys que humilment en proposa la resposta: cap mesura repressiva serà eficaç per combatre la violència, perquè —parafrasejant el tòpic— la violència, encara que porti placa, engendra més violència.

„*Warcelona, una història de violència* és la contracrònica gràfica d'un temps viscut a contrapèl i a contratemps, la descodificació d'escenes de disrupció urbana, de frames concrets de quan tot es trenca, de la targeta de memòria que ens recorda la bronca urbana de quan el carrer esclata en mil contradiccions i bocins. Rere ella, suren tots els ingredients d'una sorda guerra de baixa intensitat, d'ampli espectre i encara inacabada, decretada pel Poder contra tota forma de dissidència". [Fragment del pròleg del diputat i periodista David Fernàndez].

Warcelona, una història de violència
Any: 2013
Idioma: Català
Autoria: Jordi Borràs
Col·lecció: De l'ull al dit

CINEMA

The Act of Killing

Víctor Obregón

El film es basa en els crims comesos als anys 60 a Indonèsia pel règim anticomunista. El tema principal -la violència- és recurrent en tota la història del cine, tot i que en aquest llargmetratge realitzat pel director Joshua Oppenheimer, és desenvolupat i tractat de manera extraordinària. Mitjançant el gènere del documental i a voltes el fals documental, els protagonistes de tortures i matances de llavors, fundadors de les milícies ultradretanes *Pemuda Pancasila*, avui respectats i tractats com heroïs per l'actual govern de les illes, són també els protagonistes d'una pel·lícula surrealista i xarona produïda per ells mateixos en que representen les atrocitats que van cometre. El documental, recull com filmen aquestes escenes, i dota aquest projecte fílmic d'un caire que traspassa els límits del simple fàstic a la delectació dels assassins mentre recreen les matances. Ens apropa als protagonistes, a vegades fins i tot podem empatitzar en algunes situacions, provoca una munió de sensacions que sovint són contradictòries, del rebuig al riure, incomoditat amb nosaltres mateixes; el propi realitzador dóna "llicència" per riure, mostrant i apropant-nos a les personalitats humanes i perverses de diversos "buròcrates del mal" com

diria Hannah Arendt. Podem veure el protagonista principal, Anwar Congo, un vellet simpàtic i rialler, com recrea i dóna detalls dels mètodes que utilitzaven per assassinar i minuts després com actua dolçament amb els seus néts ensenyant-lis la pel·lícula que estaven filmant. El director ens apropa a aquests fets de forma transparent, defugint de prejudicis i sentències fàcils però sense eximir els responsables dels fets que van perpetrar. Actua doblement: remou una extensa gradació de sentiments de l'espectador i desnua els protagonistes enfrontant-los a les atrocitats que van cometre gràcies a la distància que pren el cinema.

Treball audiovisual molt recomanable, sens dubte dels millors dels últims anys, diferent i agitador, aquí i allà, universal i sublim.

CALENDARI

Escuracassoles, un projecte de recuperació del *Cuinerus vulgaris*

Carles Xiberta – Escuracassoles.cat

El dijous 26 de setembre es va obrir a la plataforma de micro-mecenatge Verkami (verkami.escuracassoles.cat) el projecte *Escuracassoles*, un calendari-receptari que vol ajudar-nos a recuperar el cuiner que tots portem a dins a través de receptes senzilles i amb productes de temporada i de proximitat. Es tracta d'un calendari setmanal on a cada pàgina trobarem una part fixa amb una llista d'aliments de temporada, una recepta i una il·lustració fotogràfica. També una part que es por arrancar on apuntar les nostres coses i fer la llista de la compra. Així, al cap de l'any, ens quedarà el receptari que podrem guardar com un llibre.

Aquesta idea neix del projecte final d'un postgrau en serveis editorials fet per Mireia Ribas, la qual es va posar el repte de tirar-lo endavant. Els principis eren clars: un projecte sostenible, responsable i lliure. Per això s'ha inspirat en moviments com *Slowfood*, segueix criteris d'ecoedició, té com a col·laboradors cooperatives com La Ciutat Invisible i el calendari es publicarà amb llicència Creative Commons.

Per últim, l'*Escuracassoles* té la voluntat de compartir l'experiència de dur a terme un projecte com aquest: ho trobareu explicat en el blog *escuracassoles.cat* i a la seva pàgina de Facebook; també podeu veure tot el procés creatiu a través de Flickr, o seguint l'etiqueta #escuracassoles a Twitter o Instagram.

verkami.escuracassoles.cat
twitter.com/Escuracassoles
facebook.com/escuracassoles.cat
escuracassoles.cat

El veïnat es mobilitza per evitar que feixistes de tot l'Estat es concentrin a Sants.

12-O: Res a celebrar

Marc Rude

521 anys després del desambarcament dels conqueridors castellans a les Bahames, fet que marca el tret de sortida d'un genocidi que podria haver causat més de 100 milions de morts, Catalunya es perfila ara com el blanc del bel·licisme messetari. La plataforma feixista España en Marcha, coordinadora de grupuscles nazis i falangistes que va protagonitzar l'atac a la llibreria Blanquerna, es desplaçarà amb autocar des de Madrid per "defensar Espanya sense mitges tintes ni concessions".

Els ultres, no més de 200 individus però de coneguda perillositat, es concentraran a plaça de Sants a les 11h per desfilar fins el seu punt de trobada tradicional a la plaça Sant Jordi de Montjuïc. El viatge es finançarà amb els beneficis d'una festa de "crema de draps separatistes" que van muntar el dissabte 28. Els espanyolistes parlamentaris, per altra banda, es manifestaran, com l'any passat, a les 12h a la plaça Catalunya, en un acte convocat pel Moviment Cívic d'Espanya i Catalans, que comptarà amb la participació de PP, UpyD i Ciutadans, així com també de PxC i el Casal Tramuntana.

Interior va optar finalment per concedir-los el simbòlic espai, després d'ometre la proposta de la Federació d'Entitats Llatinoamericanes de Catalunya (Fedelatina) -en nom de la Plataforma 12 d'octubre: Res a Celebrar- de fer-hi una jornada contra el genocidi i a favor dels drets dels pobles.

12-O: Concentració antifeixista a les 8h a la Plaça de Sants

Accions antifeixistes

El barri de Sants plantarà cara als feixistes. Després de celebrar una assemblea oberta que, el diumenge 6 d'octubre, va aplegar unes 200 persones a la plaça de Sants, s'ha decidit convocar una concentració pel mateix dissabte 12 -a les 8h a la plaça- per tal de mostrar el rebuig popular a l'esperada presència dels neonazis.

Prèviament, el dijous a les 20h es farà una manifestació que anirà des de la plaça de Sants a la seu del Districte, on es demanarà la prohibició de la convocatòria ultra. Durant tota la setmana, també es repartiran octavetes i cartells per tal d'informar a la gent del barri i animar-la a repudiar els "fatxes", ja sigui sumant-se a les mobilitzacions a peu de carrer o be fent sonar cassoles des dels balcons. D'altra banda, s'han posat a disposició telèfons per si s'observen agressions: 91 269 22 71 (extensió 112) i 611210769.

La resposta antifeixista es visibilitzarà però a tot Barcelona; els actes començaran divendres 11 a les 17.30h a Can Batlló amb una sèrie de xerrades organitzades per la Plataforma Antifeixista, en què podrem aprendre de les experiències d'organitzacions i personalitats antifa vingudes de Berlín, Madrid, Polònia, Rússia i Itàlia.

La mateixa Plataforma també es concentrarà a les 12h del dia 12 a la plaça Universitat, amb el suport de col·lectius de migrants i del FAGC. A les 7 de la tarda, les protestes contra l'anteriorment conegut com a Día de la Raza acabaran amb una convocatòria unitària a la plaça de Sant Jaume.

La Hormigonera, col·lectiu cultural

Ivet Eroles

La Hormigonera és una associació cultural sense ànim de lucre ubicada al carrer Olzinelles 63. Els seus membres la conceben com un lloc de trobada i de generació d'activitats culturals pel barri, un espai propositiu, on la gent que està associada pugui fer les seves propostes per a realitzar exposicions, representacions, concerts acústics, xerrades, lectures, cursos, etc.

Compta amb una cafeteria per a socis, així que també s'hi pot passar una bona tarda tot prenent cafè, infusions, cervesa, vermut, sucs naturals i una amplia varietat de tapes a 1 euro. En els sis mesos de vida del projecte ja s'han formalitzat activitats setmanals.

Per formar part de l'associació s'ha d'abonar una quota anual per a socis de 3 euros.

I ja sabeu, aquest calendari d'activitats es pot ampliar amb noves propostes pel barri.

ACTIVITATS SETMANALS
Dimarts (19:15-20:30h)
Hatha Ioga
Dimecres (20:30h)
Cine a la Hormigonera
Dijous
Inauguració d'exposicions
Divendres (20:30h)
Vetllades acùstiques
Disabtes (20:30h)
Nits de varietés

www.facebook.com/lahormigonera.col·lectiu.cultural

Entrada de l'Hormirgonera
Jes Orquadi

AGENDA

OCTUBRE 2013

Estigues al corrent del dia a dia del barri a **laburxa.cat**

Dijous, 10 d'Octubre (21:30)
Oh Peta (son, rumba, reggae i mestissatge)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 3€

Dijous, 10 d'Octubre (18:00)
Concentració "Defensem la sanitat pública"
Hospital Clínic

Dijous, 10 d'Octubre (20:00)
Manifestació antifeixista
Plaça de Sants

Divendres, 11 d'Octubre (20:00)
Debat sobre l'antifeixisme a Europa
Can Batlló (Constitució, 19)

Dijous, 11 d'Octubre (23:00)
Amor de madre dj (pop, rock, indie)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Dissabte, 12 d'Octubre (23:00)
Dj Luis LeNuit (indie-rock)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Dijous, 12 d'Octubre (8:00)
Concentració antifeixista
Plaça de Sants

Diumenge, 13 d'Octubre (12:00)
Vermut-titellaire: "A Babel amb Patinet" de Néstor Navarro
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 4€

Dimecres, 16 d'Octubre (21:30)
Xavi Malacara i Tony Wilson (blues)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 3€

Dijous, 17 d'Octubre (22:00)
Satan Brothers (versions)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 3€

Divendres, 18 d'Octubre (21:30)
Pol Cruells (pop d'autor)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 5€

Divendres, 18 d'Octubre (18:00)
Nit de jocs de taula
Casal Independentista de Sants (Muntadas, 24)

Dissabte, 19 d'Octubre (10:00)
Correllengua
Plaça de Sants

Dissabte, 19 d'Octubre (11:00)
Visquem els contes
Biblioteca Popular Josep Pons. Can Batlló (Constitució, 19)

Dissabte, 19 d'Octubre (21:30)
Jaleo Real
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 4€

Diumenge,20 d'Octubre (21:30)
Divide&Wenceslao (cançó i humor)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Bo d'ajut : 4€

Dissabte, 26 d'Octubre (21:00)
Jornada per lautogestió de l'Espai Obert
Can Batlló (Constitució, 19)

Dimecres, 30 d'Octubre (18:00)
Taller d'autoproducció d'electricitat
Can Batlló (Constitució, 19)

Diumenge, 3 de Novembre
Cros Popular de Sants

Tots els Dilluns (18:00)
Curs d'esperanto
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

Tots els Dilluns (18:00)
Teteria antirepressiva
Ateneu Llibertari de Sants (Maria Victòria, 10)

Tots els Dilluns, Dimarts i Dimecres (tot el dia)
Espai de preparació física
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els Dimarts i Dijous (18:30)
Distribuidora editorial La Malobe'ema
Ateneu Llibertari de Sants (Maria Victòria, 10)

Tots els Dimecres i Dissabtes (11:00)
Treball col·lectiu i tallers d'oficis
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els Dimecres (18:30)
Taller de metereologia
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

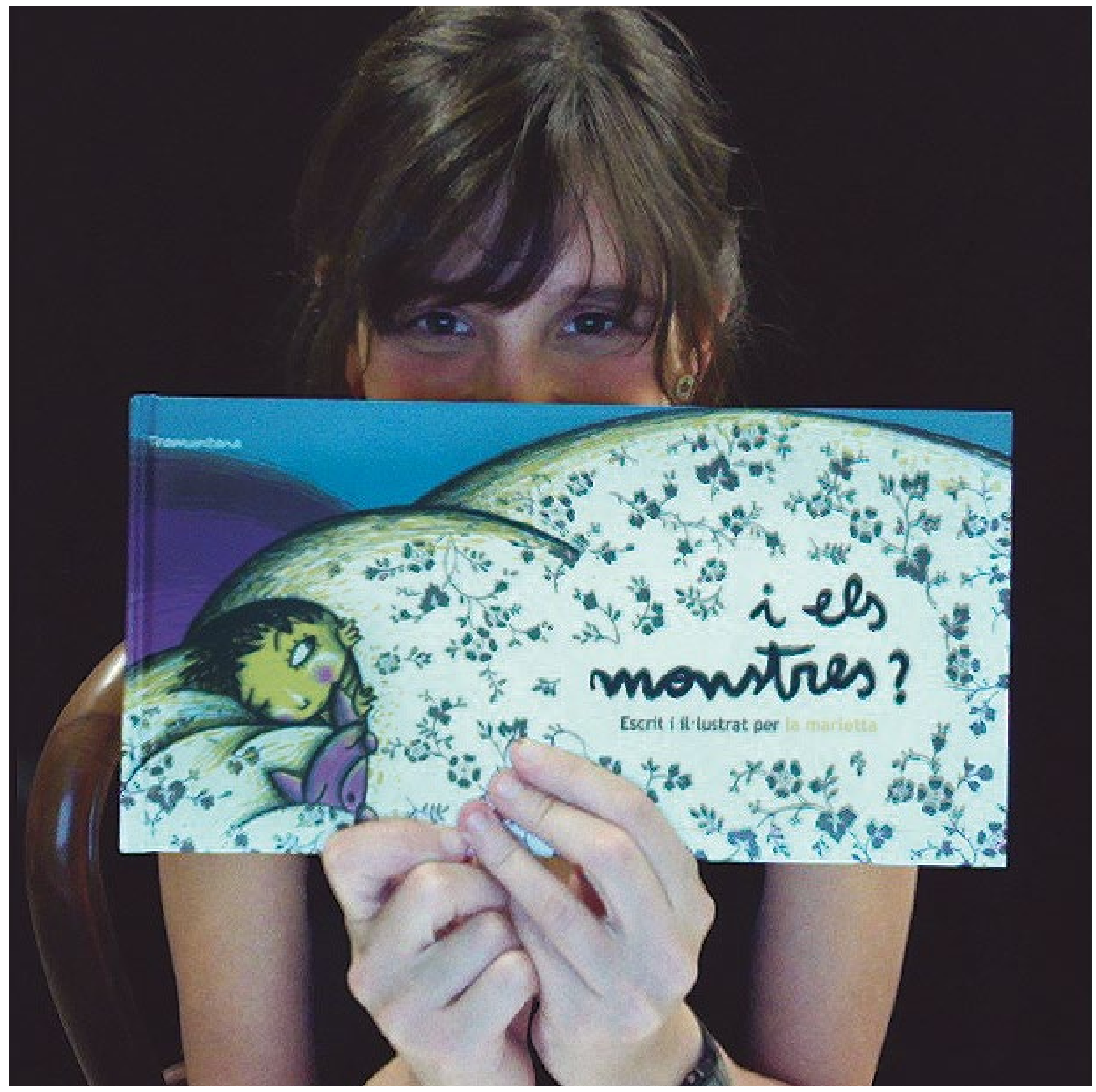
Tots els Dijous
Noves exposicions
La Hormigonera (Olzinelles, 63)

Tots els Divendres (18:00)
Escola autogestionada de pares i mares
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

LA MARIETTA, MARIA SALES ROQUETA

Llibre "I els monstres?"

La Marietta, nom artístic de la santsenca Maria Sales Roqueta, és una il•lustradora amb asil artístic en un taller de Sants. Des del maig del 2013 ha editat el seu primer àlbum il•lustrat titulat "i els monstres?" i també traduït al castellà "¿y los monstruos?", un llibre que es pot trobar a les llibreries de Catalunya, de l'estat espanyol i part de centre i Sud-Amèrica..

La Marietta amb el seu primer àlbum infantil "I els monstres?"

"Cal donar la volta a les pors per poder-les superar"

Mercè Esteban

D'on va venir la idea de fer un conte?

Tenia ganes de crear-ne un ja que sovint rebo textos que no em diuen res, i costen d'il•lustrar. I pensava en engegar un projecte on el text i la imatge estiguessin coordinats i ens comuniquessin algun missatge amb contingut.

I quan et vas animar a fer-lo realitat?

El volia presentar en un concurs d'un conte il•lustrat, però la data d'entrega ja havia passat i encara no havia acabat el conte. Llavors, el vaig deixar una mica abandonat. L'havia ensenyat a conegudes i una d'elles em va deixar el seu taller per acabar-lo. De seguida m'hi vaig tornar a posar i quan ja el tenia acabat el vaig presentar a diverses editorials. Sovint la resposta era un "no" per motius varis (ja tenien llibres amb temàtiques semblants, no els hi convencia la temàtica, etc.). Em vaig desanimar i el vaig deixar aparcat, amb la possible idea de recuperar-lo més endavant per autoeditar-lo o editar-lo a partir d'un procés de mecenatge.

> "El que és important és que no es deixi de llegir"

Finalment, com vas arribar a publicar-lo?

Treballo en una llibreria infantil i, per casualitat, un matí va entrar un home i li vaig preguntar si volia ajuda. Esperava la propietària de la llibreria i mentrestant li vaig comentar que havia fet un llibre; ens vàrem posar en contacte, li va agradar, i me'l va publicar. Finalment, quan no ho buscava, ho vaig trobar.

I quina és la temàtica del llibre?

És un conte sobre la superació de la por. La protagonista, una nena que no pot dormir, imagina que si es queda a les fosques vindran els monstres. Atemorida per la seva por, la nena avisa al seu pare una vegada i una altra. Però el pare, fent ús de l'ingeni, li dóna la volta als seus temors.

Sovint amaguen rerefons.. amb quines idees pensaves quan vares decidir la temàtica?

Doncs que les pors dels infants a la nit abans d'anar a dormir, els monstres, etc. és un tema universal i atemporal; a més, també s'hi pot llegir una metàfora. Les pors no cal atribuir-les sempre als nens. Tots en tenim, de pors i, sovint, ens paralitzen alhora d'actuar. Hem d'aprendre a mirar-les d'una altra manera i afrontar-les per evitar aquesta paralització, com en el cas de la nena. Així, quan te n'adones que el que fa por no és tant greu és més fàcil aconseguir el que volem i creiem.

També vaig voler jugar amb la imaginació de les petites persones que sempre busquen els mil peus al gat.

És un llibre que el presentes d'una forma ben original: un contacontes acompanyat d'il·lustracions...

Sí, dibuixo mentre vaig explicant el conte de manera que, en el moment d'il•lustrar in situ, els nens senten més la trama de la història i els costa més perdre'n el fil. A més,

> "Tots en tenim, de pors i, sovint, ens paralitzen alhora d'actuar"

com que sovint els nens i nenes també volen donar respostes als dubtes de la protagonista, al final hi he afegit un espai en que les puguin dibuixar.

I quines pors t'has trobat que dibuixen?

Sovint dibuixen monstres; en fan de molt originals i fantàstics; altres, es dediquen a copiar el del conte; però també em sorprenen amb respostes curioses. Un dia una nena em va dibuixar un policia i al preguntar-li perquè l'havia dibuixat, em va reafirmar que els hi tenia por.

Com valores el fet d barrejar la creativitat i les ganes de comunicar un missatge en l'àmbit infantil?

És complicat entrar-hi perquè hi ha molta gent que il•lustra i fa contes, però no tots presenten una bona qualitat tan en contingut com en forma; i, en canvi, hi ha llibres molt bons que han trigat molt a veure la llum. Conec persones que n'han fet de molt treballats, però no han tingut sort per publicar-los. Però mai s'ha d'oblidar que construir és possible i més contemplant la possibilitat de fer un mecenatge o autoeditar-se'l.

Després d'haver publicat el llibre i treballant en una llibreria infantil..què n'opines de la lectura infantil?

S'ha notat una baixada. Abans es comprava perquè els nens i les nenes els agradaven els contes i els triaven. Ara es compra més per motius especials com pot ser un regal d'aniversari o perquè formen part de la demanda de llibres obligatoris que reben des de l'escola. Però també hi ha molta gent que tira de biblioteques, que també és un bon que. El que és important no és que es redueixin les vendes, sinó que no es deixi de llegir.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42).
Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Jes Orquadi, Jordi Oriola Folch, Gemma Parera, Santi Medina, Paco Ortiz, Oriol Rigola, Can Vies, Dani Martínez, la Bonet, Mercè Compte, Agus Giralt, Bernat Costa, Núria May Masnou, Amadeus, Pol Casas, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Víctor Obregón, David Caño, Àngel Bravo, Albert Forés, Kike Tudela, Marc Rude, Mujeres Pa'lante, La Fondona, Laura, Elba Mansilla.

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | C**asal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | Koitton Club – Rossend Arús, 9 –koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **PimPam Films** – Valladolid, 25 – www.pimpamfilms.com | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org